



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз Пр 22/2022**  
**14.07.2022. године**  
**Београд**

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Милене Рашић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 29. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр. 338/22 од 06.06.2022. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Београду, 184Пр. бр. 19514/20 од 21.01.2021. године и Прекршајног апелационог суда 111Прж бр. 9425/21 од 11.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 14.07.2022. године, већином гласова донео је

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснован, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр. 338/22 од 06.06.2022. године, поднет против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Београду, 184Пр. бр. 19514/20 од 21.01.2021. године и Прекршајног апелационог суда 111Прж бр. 9425/21 од 11.05.2021. године

**Образложење**

Пресудом Прекршајног суда у Београду, 184Пр. бр. 19514/20 од 21.01.2021. године окривљени АА је оглашен одговорним за прекршај из члана 331. став 1. тачка 29. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, који је ближе описан у изреци пресуде и осуђен на новчану казну у износу од 20.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде или ће у противном суд сходно члану 315. Закона о прекршајима, посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати трошкове прекршајног поступка у паушалном износу од 1.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда 111Прж бр. 9425/21 од 11.05.2021. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац Пtz бр. 338/22 од 06.06.2022. године због повреде

материјалног права у смислу члана 265. става 1. тачка 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан и преиначи побиијане пресуде, тако што ће прекршајни поступак покренут против окривљеног АА због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 29. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима, обуставити, због наступања апсолутне застарелости вођења прекршајног поступка и одлучити да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, који седници није присуствовао, на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр. 338/22 од 06.06.2022. године, је неоснован.

Указујући на повреду материјалног права из члана 265. става 1. тачка 1. Закона о прекршајима, по питању да ли је радња за коју се окривљени гони прекршај, Републички јавни тужилац наводи да из чињеничног описа прекршаја датог у изреци пресуде не произилазе обележја прекршаја за који је окривљени оглашен одговорним, јер окривљени није уграђивао на предметно возило посебне звучне и светлосне знакове, будући да су они били претходно уграђени у возило, које је окривљени купио, иако се радња прекршаја за који је окривљени оглашен одговорним састоји само из уграђивања или постављања светла, па за њу могу да одговарају возач и власник ако су они уграђивање или постављање извршили. Према ставу тужиоца, опис прекршаја је непотпун и погрешно усмерен само на радњу управљања возилом и исти не прати ни материјалне ни казнене одредбе Закона о безбедности саобраћаја на путевима, конкретно из члана 331. став 1. тачка 29. у вези члана 108. став 5. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Истакнуте наводе захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Изреком првостепене пресуде окривљени је оглашен одговорним јер је у време и на месту, наведеном у изреци, управљао путничким возилом „В“ категорије регистарске ознаке ... крећући се улицом Кнеза Милоша из правца Мостарске петље ка улици Немањиној па је стационарном камером на раскрсници улица Кнеза Милоша и Вишеградске детектовано да је на поменутом возилу уграђен уређај за давање посебних светлосних знакова (ротациона светла), чиме је учинио прекршај из члана 331. став 1. тачка 29) Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Одредбом члана 331. став 1. тачка 29. Закона о безбедности саобраћаја на путевима прописано је да ће се новчаном казном у износу од 20.000,00 до 40.000,00 динара или казном затвора у трајању од 30 дана казнити за прекршај власник или возач који поступи супротно одредби члана 108. став 5. истог закона.

Одредбом члана 108. став 5. Закона о безбедности саобраћаја на путевима прописано је да се уређаји за давање посебних звучних и светлосних знакова смеју уграђивати и постављати само на возилима из став 1. и 2. овог члана, па је тако ставом 1. овог члана прописано да су возила са првенством пролаза возило полиције, Безбедносно-информативне агенције, Војске Србије, Војно-безбедносне агенције, хитне медицинске помоћи, односно ватрогасне службе, када дају посебне звучне и светлосне знаке, а ставом 2. истог члана прописано је да су возила са првенством пролаза и возила министарства надлежног за извршење заводских санкција када превозе лица лишена слободе, када дају посебне звучне и светлосне знаке. Према томе, само на возилима таксативно набројаним у ставу 1. и 2. – члана 108. се смеју уграђивати и постављати уређаји за давање посебних звучних и светлосних знакова.

У члану 5. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима одређена је дужност сваког физичког лица власника, односно корисника возила да обезбеди да његова возила у саобраћају на путевима буду технички исправна.

Чланом 7. став 1. тачка 68. Закона о безбедности саобраћаја на путевима прописано је да је возач лице које на путу управља возилом.

У члану 246. став 3. истог Закона наведено је да возила у саобраћају на путу не могу имати уређаје, склопове и опрему чија употреба може угрозити, ометати или изазвати забуну другог учесника у саобраћају.

Имајући у виду чињенични опис прекршаја из изреке правноснажне пресуде, као и цитиране законске одредбе, у радњи окривљеног описаној у изреци пресуде стичу се сва законска обележја прекршаја за који је оглашен одговорним.

За прекршај одредбе члана 108. став 5. Закона о безбедности саобраћаја на путевима законодавац је предвидео одговорност возача и власника возила без обзира ко је знакове уградио на возилу, па је супротан навод захтева за заштиту законитости неоснован. Одговорност возача проистиче из чињенице да управља возилом на коме се налазе светлосни и звучни уређаји који се не смеју налазити на том возилу, јер оно, према категоризацији не спада у возила на којима се, по искључивој законској одредби члана 108. став 5. у вези става 1. и 2. те одредбе наведеног Закона смеју налазити. Ови уређаји на осталим возилима у саобраћају представљају уређаје које могу изазвати забуну других учесника, па их из тог разлога не могу имати. Управљање возилом које има опрему коју по закону не сме имати јесте одговорност возача према поменутиим одредбама Закона о безбедности саобраћаја на путевима, исто као и власника возила, па су неосновани наводи захтева који указују да радња окривљеног није прекршај. Исти Закон не доводи у везу одговорност возача са лицем које је светлосне и звучне знаке уградило на возило, па је и у овом делу тврдња захтева за заштиту законитости неоснована. Регистрациона налепница такође, не представља основ за ослобођење возача од одговорности, јер је одговорност возача аутономна и подразумева обавезу управљања возилом које је технички исправно, што подразумева и без недозвољене опреме, а поред тога, окривљени је и власник возила, па се ни у том смислу његова одговорност не може искључити постојањем „заблуде“ у коју би он, како се неосновано наводи у захтеву за заштиту законитости био доведен од стране надлежних органа, који су издали регистрациону налепницу.

Према свему изнетом, одговорност возача за прекршај који је предмет поступка произилази из чињенице да је возач лице које на путу управља возилом, па како је одредбом члана 331. став 1. тачка 29. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, специфично прописана одговорност и возача и власника за поступање противно одредби члана 108. став 5. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, то по оцени Врховног касационог суда из околности које произилазе из изреке пресуде - да је окривљени критичном приликом управљао возилом, које није возило из члана 108. став 1. и 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а на ком возилу је уграђен уређај за давање посебних светлосних и звучних сигнала (ротационо светло), указују на његову прекршајну одговорност.

По оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови тиме што су окривљеног АА огласили одговорним за прекршај из члана 331. став 1. тачка 29. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, нису учинили повреду материјалног права из члана 265. став 1. тачка 1. ЗПР на штету окривљеног, на коју се захтевом Републичког јавног тужиоца неосновано указује.

С обзиром да у конкретном случају није било разлога за укидање побијаних пресуда и поновно вођење прекршајног поступка према окривљеном АА, то Врховни касациони суд о наводима поднетог захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца везано за наступање апсолутне застарелости вођења прекршајног поступка, није одлучивао.

Супротно наводима захтева Републичког јавног тужиоца, правноснажним пресудама није учињена повреда материјалног права из члана 265. става 1. тачка 1. Закона о прекршајима, па је Врховни касациони суд, на основу одредбе члана 287. став 3. Закона о прекршајима одбио захтев као неоснован и одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,  
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,  
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић